

han foretager Undersøgelserne, skulle være godkendte af Landbrugsministeren. De paagældende Slagterier faa altsaa ikke nogen som helst Indflydelse paa vedkommende Dyrlægges Betalingsvilkaar, og de kunne heller ikke efter eget frit Skøn ansætte en Dyr læge, idet hans Ansættelse skal godkendes af Landbrugsministeren.

Jeg mener nu, at efter alle de velvillige Udtalelser, der ere fremkomne om dette Forslag, maa det, selv om det skal forhandles i et Udvalg, kunne lykkes at faa det gennemført i denne Rigsdagssamling, og jeg tror ganske vist, at det vilde virke i høj Grad fremmende i saa Henseende, om man vilde bestemme sig til at tage Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, men naturligvis, hvis det ikke kan lade sig gøre, skal jeg være villig til baade her og i det andet Ting at forhandle efter yderste Evne for at faa denne vigtige Sag bragt til en lykkelig Ende allerede i denne Samling.

Somme: Jeg havde unægtelig ventet, at den højtærede Minister vilde have følt sig særlig tiltalt af den Tanke, for hvilken jeg gjorde mig til Talsmand, nemlig at søge Forslaget ført tilbage til den oprindelige Affattelse i Henseende til de i det udgaaede Stykke i § 2 omhandlede Afgiftsbestemmelser. I denne Forventning blev jeg imidlertid skuffet, idet den højtærede Minister udtalte sig for, at man burde tage Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse. Den højtærede Minister hævder, at man principmæssigt ikke kan føre noget Forsvar for de Afgiftsbestemmelser, der vare indeholdte i det nævnte, af Folketinget fjernede Stykke. Under disse Omstændigheder er der dobbelt Anledning til at komplimentere den højtærede Minister, fordi det er lykkedes ham ved sit Forsvar for disse Bestemmelser i det andet Ting at føre et — som det forekommer mig — afgørende Bevis for Rigtigheden af den der foreslaaede Ordning, og naar den højtærede Minister nu altsaa har søgt at løse den meget vanskelige Op-gave at bevise det modsatte, ja, saa staar det for mig, som om det her er gaaet efter Regelen om det tynde Øl, der kommer bag-efter. Det er ikke lykkedes Ministeren at fremføre Argumenter, der tilnærmelsesvis

kunne staa Maal med de Argumenter, han havde at fremføre for Opretholdelsen af disse Overgangsafgifter. — Den højtærede Minister hævdede nu, at Bevarelsen af disse Afgifter ikke var til Fordel for By-erne. Deri mener jeg, han har Ret. Det er vist alt i alt et indre kommunalt An-liggende, det er at tage fra den ene Lomme og lægge over i den anden. Men netop under disse Omstændigheder forekommer det mig, at naar man fra den købstad-kommunale Forvaltnings Side ønsker disse Afgifter opretholdt i alt Fald for en Tid, behøver man fra vor Side ikke at nære Betænkelighed derved. — Naar det hævdes af den højtærede Minister, at det vil lette Lovforslagets Gennemførelse, hvis vi acceptere det i den foreliggende Skikkelse, kan jeg ikke give ham Medhold deri. Det vil fjerne en meget væsentlig Sum af Uvillie fra Købstadkommunernes Side, om man genindfører den nu fjernede Afgiftsbestemmelse, og det vil — paa det Punkt kan jeg ikke dele Ministerens Opfattelse —, saa vidt jeg skønner, i ingen Hense-ende bringe Lovforslaget i Fare. Den højt-ærede Minister udtalte en Frygt i saa Henseende. Det forekommer mig i øv-rikt ikke, at Tendensen til ubetimelig Frygt er en stærkt fremtrædende Side af den højtærede Ministers Væsen, og i dette Tilfælde turde Frygten være ubetimelig. Den er det alene af den Grund, at det var et Flertal, som i Folketingets Udvalg havde sluttet sig til den paagældende Be- stemmelse, og den er det ydermere, fordi det Mindretal, som i Folketinget — uventet tør man vel sige — fik sit Ønske gennem- ført paa dette Punkt, subsidiært havde sluttet sig til det af mig nævnte Flertal, for saa vidt som det subsidiært er gaaet til at slutte sig til et mindre væsentligt Ændringsforslag til Afsnittet om de paagældende Afgiftsbestemmelser. Jeg nærer derfor det bestemte Haab, at de Ændrin- ger, som jeg ønsker indførte i Lovforslaget, ikke i fjerneste Maade ville bringe dette i Fare. Den højtærede Minister vil dertil maaske sige, at jeg kan ikke udtale noget positivt sikkert om, at denne min For- ventning vil gaa i Opfyldelse. Det kan jeg ganske vist ikke, men jeg tør i alt Fald udtale dette, at overvejende Sandsyn- lighed turde tale for, at Kendsgerningerne